

אין פרשה חדשה! זעק בטאין מפא"י, גירוסלם פוסט, בכותרת מאמרו הראשי, **במעמד א'.** אין סיכסוכים! קרא ראש-הממשלה, במסיבת-עורכים סודית, אותה כינס במיוחד למטרה זו. **אין! אין! אין!** חזרו כל דוברי המישטר, גדולים וקטנים, כמו הדים מהרים רחוקים.

אך השבוע היה כרוך לכל ברידתת כי אכן יש ויש. ישראל נמצאת כאמצע "פרשה חדשה".

ומי שאומר בישראל "פרשה חדשה" — כוונתו לומר: "פרשת-לבון חדשה". הרעיון עצמו אינו חדש. כבר למחרת התפוצצות עניין בן-גל, הצביע העולם הזה על הדימיון המפתיע בין פרשת בן-גל ופרשת לבון — מבהינה חיצונית ופנימית כאחת. כבר אז, זמן רב לפני סילוק הממונה על שרותי-הבטחון, ניבאנו כי יתלקח ויכוח סביב השאלה: **"מי נתן את ההוראה?"** אבל גם אנחנו עדיין לא העלינו או על דעתנו כי הדימיון יהיה כה מושלם, כה מקיף ומעמיק, כמעט לפרטי-פרטים.

פרשת לבון התחלקה לשתי פרשות שונות:

- **עסק הכיש של 1954** — מתן ההוראה האחילית, תיכנון הביצוע הרה-האסון, חוסר-האחריות המדינית והב-צועית, הכישלון, טישטוש העקבות, זיוף-המיסמכים ועדויות השקר לשם העברת האחריות על שכמו של לבון.
- **פרשת ההדחה של 1960/61** — זיוף העובדות וניצולן, לשם סילוקו של

מאת
אורי אבנרי

לבון מעמדת-הכוח שלו בהסתדרות וחסילו, לקראת הקרב על הירושה, תוך שימוש גלוי באמצעי טרור, לחץ וכובים.

גם הפרשה החדשה מתחלקת לשני פרקים שונים, שהקשר ביניהם אינו מחוייב-המצאות כלל וכלל:

- **הפעולה נגד המדענים הגרמניים במצרים** — תחילה בדרך של מיבצע ישיר, ואחרי מעצרו של בן-גל, בדרך של מסע-תעמולה עולמי.
- **סילוקו של הממונה על שרותי-הבטחון** מעמדת-הכוח שלו, תוך ניצול הפרשה וזיוף אפיקי-האחריות, כדי לקדם קבוצת-לחץ מסוימת במאבק על הירושה.

קיימת זהות גמורה בין הנפשות הדרמטיות שפעלו בשתי הפרשות:

בשתיהן נתן אותו איש את ההוראה, בשתיהן דאגו אותם אנשים לזייף את העובדות, בשתיהן גויס דויד בן-גוריון אישית כדי לחפל אנשים שהיו עלולים להוות מחסום בפני שמעון פרס כנסינו לרשת את דויד בן-גוריון בעודו בחיים.

כדאי לבחון שני פרקים אלה לחוד ובקפדנות. כי מאז פרשת-לבון לא היה מאורע במדינה שזיעזע את צמרת המישטר כמו זה — והמטיל כמוהו אור על המצב, המחפיר והמחריד כאחד, במסודות העליונים של המדינה.

שני מטוסים, שני טילים

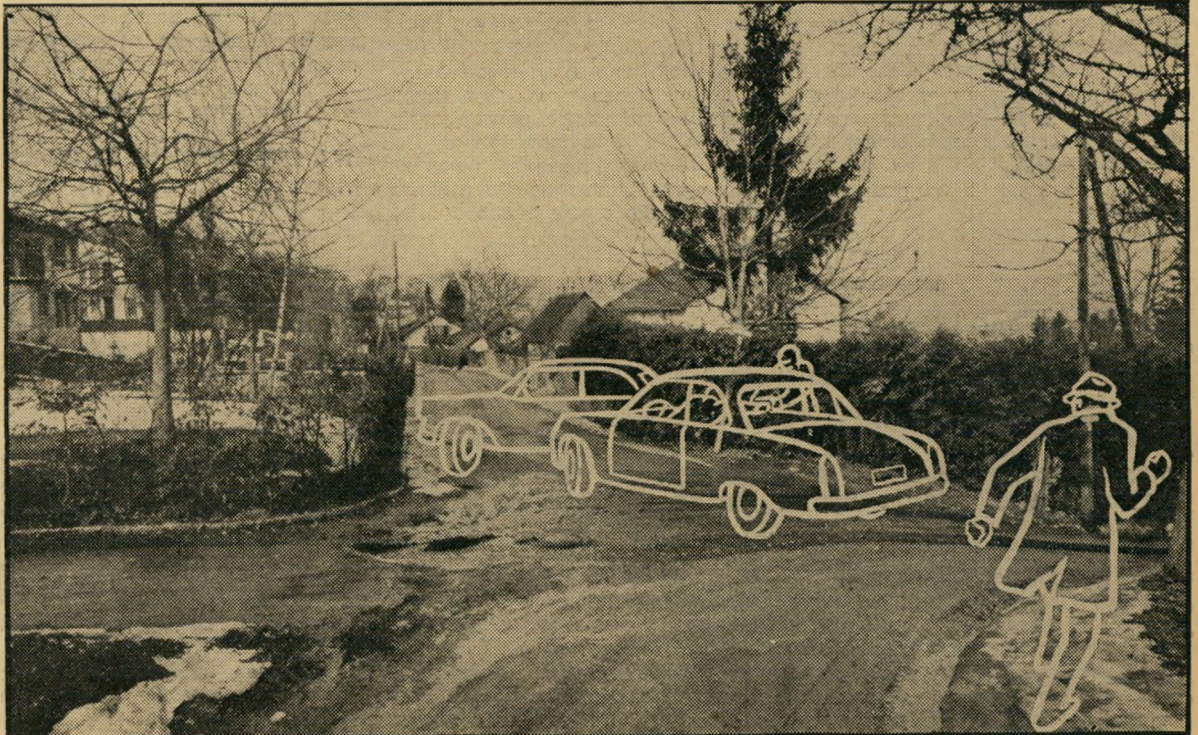
ה שביעי פירסם השבועון המצוייר הצרפתי מאץ, באיחור, ראיון אישי עם הממונה **ה על שרותי-הבטחון**, שהתקיים עוד בראשית המסע התעמולתי. ראיון זה נערך במלון [D בתל-אביב, לפי יוזמת הממונה עצמו, שהזעיק לצורך זה את הסופר הצרפתי מפאריס.

המלכודת השיחה שגרמה להתפוצצות פרשת בן-גל. מטביב לשולחן במלון שלושת המלכים בבאזל יושבים יוקליק ובו-גל ומוסלם היידי וריינר גרקה. בציור, שהופיע בשבועון הגרמני שטרן, טומנה גם מנורת-הקיר, בה הוטמן המיקרופון.

הכרענה החדשנה

בישחה זו גולל הממונה את העובדות על פעולת המדענים והטכנאים הגרמניים בי מצרים. הת אור חופף את העובדות ש פורסמו בעתונים זרים, ממקורות מצריים וממקורות ישראליים כאחד. אין ספק כי מצרים החלה לייצר:

- **מטוס מפרשמיט מדגם ה"א-200**. זהו מטוס-הנורכא סילון זי, שאפשר להשתמש בו כמטוס-קרב. מסר- שמיט הציע אותו תחילה לגרמניה המער- בית, אך זו החליטה להשתמש במקומו בי מטוס פוגה-מיניסטר, הדומה לו ביכולתו. משמע: מצרים מייצרת מטוס הדומה ל- מטוס המיוצר בישראל. (אגב: המטוס ה- מצרי והמטוס הישראלי מצויידים באותו מנוע צרפתי. הצרפתים טוענים כי מצרים השיגה מנועים אלה בלי רשותם).
- **מטוס מפרשמיט מדגם ה"א-300**. זהו מטוס-קרב על-קולי, הדומה בי- השניו (לפחות בתיאוריה) למטוס מיראז' 3, העומד עתה במרכז המערך האווירי של ישראל. גם גרמניה וגם ספרד סירבו קודם לכן לייצר מטוס זה.
- **היוקרה הטמונה בייצור עצי- מין**, הדרושה לנשיא רע"ם במאבק על אהדת ההמונים בעולם הערבי.
- **החשש כי במקרה של מלחמה, לא ישיג למטוסיו הזרים חלקי חילוף חדשים להפעלתם** (כפי שאומ' גם קרה לו במיבצע-סיני, כשגם אנגליה וגם

ההתנקשות בפרופסור האנס קליינוכטר (48), כפי ששוחזרה על-ידי השבועון שטרן, כש נסע קליינוכטר ב-20 בפברואר ממעבדתו הביתה, מצא מאחורי טיבור חוד כי הכביש חסום על-ידי מכונית. אדם ניגש לחלון, הכניס אקדח מצוייד במשתיק-קול. המדען הספיק לדחוף את הקנה הצידה, והמחסי- נית נפלה. המתנקש ושותף, ברחו במכוניתם, בה חיכה איש שלישי.